

Evangelhia zilei de marți: Cei care păstrează cuvintele lui Dumnezeu

Comentariul zilei de marți din săptămâna a 7-a a Paștelui. „Am făcut cunoscut numele Tău oamenilor pe care Tu mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul Tău”. Pentru a păstra Cuvântul lui Dumnezeu, ne putem întreba în rugăciune: Ce vrea Isus să-mi spună prin evanghelia Sfintei Liturghii de astăzi?

După ce a spus Isus acestea,
ridicându-și ochii spre cer, a zis:

„Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe
Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe tine,
pentru ca, precum i-ai dat putere
asupra fiecărui om, să dea viață
veșnică tuturor aceluia pe care i-ai
dat lui. Iar viața veșnică aceasta este:
să te cunoască pe tine, singurul
Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care
l-ai trimis, pe Isus Cristos.

Eu te-am glorificat pe pământ,
împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-
o să o fac. Și acum, Tată, glorifică-mă
la tine însuși cu gloria pe care am
avut-o la tine mai înainte de a fi fost
lumea. Am făcut cunoscut numele
tău oamenilor pe care tu mi i-ai dat
din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar
ei au ținut cuvântul tău.

Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat
este de la tine, căci cuvintele pe care
mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au
primit și au cunoscut cu adevărat că

am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis.

Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. Și toate ale mele sunt ale tale, și ale tale sunt ale mele, și am fost glorificat în ei. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine”.

Comentariu

Adresându-Se Tatălui, Isus îi numește pe ucenicii Săi cei care „au păzit” cuvântul lui Dumnezeu (cf. In 17,6). Într-adevăr, de trei ani apostolii începuseră deja să audă cuvintele divine care ieșeau de pe buzele lui Isus. «La cuvântul Tău voi arunca năvoadele» (Lc 5,5), i-a spus într-o zi Petru lui Isus, iar datorită acelei încrederi a reușit, în chip minunat, să scoată mrejele pline cu pești.

Apostolii au fost atrași de Învățător prin forța cuvântului Său și astfel li s-a deschis o lume nouă, plină de speranță.

Și noi vrem să fim dintre cei care păstrează cuvântul lui Dumnezeu. Cei care nu se mulțumesc cu o viziune superficială asupra lumii, a omului și a destinului său. Păzim cuvântul atunci când medităm asupra lui în rugăciunea noastră personală și ne întrebăm: „Ce vrea Isus să-mi spună prin fragmentul din Evanghelia Liturghiei de astăzi? Ce-mi spune prin acel comentariu al unui prieten care nu m-a lăsat indiferent? Ce-mi sugerează prin oportunitățile și dificultățile pe care le întâlnesc în familie?”

Cuvintele lui Isus ne ocrotesc și ele. Dacă le lăsăm să crească în inima noastră, ele devin un copac a cărui umbră ne oferă adăpost și odihnă. Fiecare poate avea un șir de versete

din Scriptură care îi sunt deosebit de dragi: versete din Psalmi, din Evanghelii, din scrisorile sfântului Paul etc. Aceste cuvinte ne sunt de folos pentru rugăciunea personală, pentru a regăsi curajul în mijlocul dificultăților, pentru a cere lumină în fața unor probleme, și așa mai departe.

Dacă păstrăm cuvintele lui Isus, putem rămâne în lume fără teamă, pentru că știm că totul a fost creat de El, Cuvântul Divin. Ne dăm seama că toate au un sens și că drumul nostru duce către „libertatea glorioasă a fiilor lui Dumnezeu” (Rom 8,21).

Rodolfo Valdés // Fa Barboza -
Unsplash

pastreaza-cuvintele-lui-dumnezeu/
(05.03.2026)